

Uchwała nr XXI/195/16

Rady Gminy Kurzętnik

z dnia 2 czerwca 2016r.

w sprawie uzgodnienia projektu Uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego w/s wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 20 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (tekst jedn. Dz.U. z 2016r. poz. 486) oraz art. 23 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. *o ochronie przyrody* (tekst. jedn. Dz.U. z 2015r. poz. 1651 z późn. zm.) Rada Gminy Kurzętnik uchwala, co następuje:

§ 1

Uzgadnia się projekt Uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy. Projekt uchwały stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

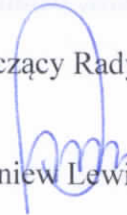
§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kurzętnik.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Zbigniew Lewicki

Uzasadnienie

do Uchwały Rady Gminy Kurzętnik
nr XXI/195/16 z dnia 2 czerwca 2016r.

w sprawie uzgodnienia projektu Uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko- Mazurskiego w/s wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy

W dniu 11 maja 2016 r. (wpłynął - 12.05.2016 r.) Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko - Mazurskiego na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 1651, z późn. zm.) zwrócił się z wnioskiem do Rady Gminy w Kurzętniku z prośbą o uzgodnienie projektu uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko - Mazurskiego w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy.

Obszar chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy położony jest w południowo-zachodniej części województwa warmińsko-mazurskiego, w powiecie iławskim na terenie gmin: Lubawa, Miasta Lubawa, Iława, Miasta Iława, w powiecie nowomiejskim na terenie gmin: Nowe Miasto Lubawskie, Miasta Nowe Miasto Lubawskie, Kurzętnik oraz w powiecie ostródzkim na terenie gminy Ostróda.

Zgodnie z art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 1651, z późn. zm.) Projekt Uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy podlega uzgodnieniu z Radą Gminy Kurzętnik, Radą Miejską w Lubawie, Radą Gminy Lubawa, Radą Gminy w Iławie, Radą Miejską w Iławie, Radą Gminy w Nowym Mieście Lubawskim, Radą Miejską w Nowym Mieście Lubawskim, Radą Gminy Ostróda.

Najważniejszą zmianą przedłożonej Uchwały jest eliminacja zapisu dotyczącego możliwości budowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od sztucznych zbiorników wodnych.

Projekt

z dnia

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO**

z dnia 2016 r.

w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. *o samorządzie województwa* (Dz. U. z 2016 r. poz. 486) w zw. z art. 23 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 ze zmianami: Dz. U. z 2015 r. poz. 1045 oraz Dz. U. z 2016 r. poz. 422) uchwala się, co następuje:

§ 1.

Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy, zwany dalej „Obszarem”, o powierzchni 16 550,10 ha położony jest w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie iławskim na terenie gmin: Lubawa i miasta Lubawa, Iława i miasta Iława, w powiecie nowomiejskim na terenie gmin: Kurzętnik, Nowe Miasto Lubawskie i miasta Nowe Miasto Lubawskie oraz w powiecie ostródzkim na terenie gminy Ostróda.

§ 2.

Granice Obszaru w postaci wykazu współrzędnych punktów załamania granicy w układzie współrzędnych prostokątnych płaskich PL-1992 określone zostały w Załączniku Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3.

Granice Obszaru określone zgodnie z § 2 przedstawia poglądowo mapa, stanowiąca Załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 4.

I. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszaru:

- 1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych; niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania;
- 2) wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne - używanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia przy ograniczaniu gatunków obcych rodzimej florze czy też modyfikowanych genetycznie;
- 3) zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych; tworzenie układów ekotonowych z tych gatunków;
- 4) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
- 5) zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe; sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej; tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
- 6) utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łęgach; budowa zbiorników małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną w lasach;

- 7) zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradel, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych; niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania dla celów produkcji roślinnej lub sukcesji;
- 8) zwalczanie szkodników owadziej i patogenów grzybowych, a także ograniczanie szkód łowieckich poprzez zastosowanie metod mechanicznych lub biologicznych; stosowanie metod chemicznego zwalczania dopuszcza się tylko przy braku innych alternatywnych metod;
- 9) stopniowe usuwanie gatunków obcego pochodzenia, chyba że zaleca się ich stosowanie w ramach przyjętych zasad hodowli lasu;
- 10) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów; w przypadkach stwierdzenia obiektów i powierzchni cennych przyrodniczo (stanowiska rzadkich i chronionych roślin, zwierząt, grzybów oraz pozostałości naturalnych ekosystemów) wnioskowanie do właściwego organu o ich ochronę;
- 11) kształtowanie właściwej struktury populacji zwierząt, roślin i grzybów stanowiących komponent ekosystemu leśnego;
- 12) opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony oraz reintrodukcji i restytucji gatunków rzadkich, zagrożonych;
- 13) wykorzystanie lasów do celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem;
- 14) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, w szczególności poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami leśnymi do warunków środowiskowych.

2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru:

- 1) przeciwdziałanie zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez koszenie i wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp drzew i krzewów;
- 2) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej, a także działań rolno-środowiskowo-klimatycznych - zgodnie z wymogami zbiorowisk łąkowych; propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o wypas metodą pastwiskową; zalecana jest ochrona i hodowla lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;
- 3) maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne; niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych; propagowanie powrotu do użytkowania łąkowego gruntów wykorzystywanych dotychczas jako rolne wzdłuż rowów i lokalnych obniżen terenowych;
- 4) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi;
- 5) ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
- 6) zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości oraz oczek wodnych;
- 7) zachowanie zbiorowisk wydmych, śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar;
- 8) melioracje odwadniające, w tym regulowanie odpływu wody z sieci rowów, dopuszczalne tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, jednak z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodno-błotnych oraz obszarów źródliskowych cieków;
- 9) eliminowanie nielegalnego eksploataowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się właściwe biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zalecane jest podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;
- 10) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;

- 11) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami otwartymi do warunków środowiskowych;
- 12) melioracje nawadniające zalecane są w przypadku stwierdzonego niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej obniżenia poziomu wód gruntowych.

3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych Obszaru:

- 1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi;
- 2) wyznaczenie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych w oparciu o rzeczywistą konieczność ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią; w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki wykorzystując naturalną rzeźbę terenu;
- 3) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień celem ograniczenia spływu substancji biogennych i zwiększenia różnorodności biologicznej;
- 4) prowadzenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;
- 5) ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;
- 6) rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płazów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;
- 7) wznoszenie nowych budowli piętrzących na ciekach, rowach i kanałach (retencja korytowa) winno być poprzedzone analizą bilansu wodnego zlewni;
- 8) zapewnienie swobodnej migracji rybom w ciekach poprzez budowę przeprawek na istniejących i nowych budowlach piętrzących;
- 9) utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych, jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych;
- 10) ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn;
- 11) opracowanie i wdrożenie programów reintrodukcji, restytucji, czynnej ochrony rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi;
- 12) zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą;
- 13) zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródliskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej;
- 14) rozpoznanie oraz ewentualna przebudowa struktury ichtiofauny zgodnie z charakterem siedliska we wszystkich zbiornikach wodnych przewidzianych do wykorzystania w myśl właściwych przepisów o rybactwie śródlądowym; gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb właściwej dla danego typu wód.

§ 5.

1. Na Obszarze wprowadza się następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoświsiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
 - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - *Prawo wodne*
 - z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego;
- 4) wykonywania zadań wynikających z planu ochrony, zadań ochronnych lub planu zadań ochronnych.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy usunięcia drzewa lub krzewu w obrębie zadrzewienia, należących do gatunków obcych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 2f ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3:

- 1) nie dotyczy ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, które obowiązują nadal:

a) w dacie orzekania w przedmiocie wydania: decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, decyzji o pozwoleniu na budowę, a także innych decyzji - jeżeli są one wymagane dla realizacji danego przedsięwzięcia na podstawie przepisów powszechnie obowiązującego prawa,

b) w dacie realizacji przedsięwzięcia - jeżeli dla danego przedsięwzięcia przepisy powszechnie obowiązującego prawa nie przewidują obowiązku uzyskania decyzji, o których mowa w lit. a;

2) nie ma zastosowania do zmian obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w zakresie terenów przeznaczonych w tych planach pod zabudowę;

3) nie dotyczy realizacji inwestycji na podstawie decyzji o warunkach zabudowy, którą wydano po uzgodnieniu z właściwym organem ochrony przyrody i która stała się ostateczna przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały.

6. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, nie dotyczą:

1) złóż kopalin udokumentowanych do dnia 24 lipca 2008 r., tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia Nr 50 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie *Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy* (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 108, poz. 1832), których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej;

2) złóż kopalin udokumentowanych na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 24 lipca 2008 r., tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia Nr 50 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie *Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy* (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 108, poz. 1832).

7. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, nie dotyczy:

1) innych niż rzeki cieków naturalnych w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 1c ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne*;

2) terenów rekreacji w formie bulwarów, parków, terenów zieleni wraz z infrastrukturą techniczną i obiektami małej architektury położonych w granicach administracyjnych miast;

3) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi w granicach określonych w obowiązujących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku obszarów, dla których przed wejściem w życie niniejszej uchwały uchwalono studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w którym nie określono granic zwartej zabudowy miasta lub wsi, również obszarów wskazanych w obowiązującym studium jako tereny zabudowane;

4) uzupełnień zabudowy pod warunkiem nie zmniejszania odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do zabudowy występującej na przylegających działkach budowlanych;

5) budowy obiektów budowlanych w granicach zabudowanej budynkiem działki budowlanej w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* pod warunkiem nie zmniejszania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do zabudowy:

a) na tej działce, albo

b) na działce przylegającej w przypadku, gdy odległość zabudowy od brzegów wód na tej działce jest mniejsza niż odległość zabudowy od brzegów wód na działce, na której budowany jest obiekt budowlany;

6) siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy zagrodowej o obiekty służące do prowadzenia gospodarstwa rolnego, w tym obiekty służące agroturystyce, pod warunkiem nie zmniejszania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód;

7) lokalizowania obiektów budowlanych niezbędnych do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani na wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenach dostępu do wód publicznych oraz realizacji infrastruktury technicznej na potrzeby tych terenów;

8) lokalizowania ścieżek rowerowych, ciągów pieszych oraz infrastruktury technicznej i obiektów małej architektury służących utrzymaniu porządku;

9) ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących:

a) w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, lub

b) w dniu 8 sierpnia 2015 r., tj. w dniu wejścia w życie Uchwały Nr VIII/205/15 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2015 r. poz. 2746), lub

c) w dniu 24 lipca 2008 r., tj. w dniu wejścia w życie Rozporządzenia Nr 50 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 108, poz. 1832);

10) realizacji inwestycji na podstawie decyzji o warunkach zabudowy, którą wydano po uzgodnieniu z właściwym organem ochrony przyrody i która stała się ostateczna przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały.

8. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 lit. b, nie dotyczy zbiorników wodnych o powierzchni do 0,5 ha:

1) wykonanych na podstawie pozwolenia wodnoprawnego, lub

2) dla których wydano decyzję o legalizacji urządzenia wodnego.

§ 6.

Nadzór nad Obszarem sprawuje Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 7.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 8.

Do postępowań, których przedmiotem jest uchwalenie lub zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia lub zmiany planu lub studium oraz zawiadomiono o terminie wyłożenia ich projektów do publicznego wglądu, ale postępowanie nie zostało zakończone przed wejściem w życie niniejszej uchwały, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 9.

Traci moc Uchwała Nr VIII/205/15 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2015 r. poz. 2746).

§ 10.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Przewodniczący Sejmiku
Województwa Warmińsko-
Mazurskiego

Piotr Żuchowski

Uzasadnienie

Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy położony jest w południowo-zachodniej części województwa warmińsko-mazurskiego, w powiecie iławskim na terenie gmin: Lubawa, Miasta Lubawa, Iława, Miasta Iława, w powiecie nowomiejskim na terenie gmin: Nowe Miasto Lubawskie, Miasta Nowe Miasto Lubawskie, Kurzętnik oraz w powiecie ostródzkim na terenie gminy Ostróda. Swoim zasięgiem obejmuje mezoregion Dolnej Drwęcy, Garbu Lubawskiego, Pojezierza Brodnickiego oraz w niewielkiej części makroregion Pojezierza Iławskiego. Powierzchnia całkowita Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy wynosi 16 550,10 ha. Cechą charakterystyczną Obszaru jest duży udział powierzchniowy lasów, który wynosi ponad 42% (tj. ok. 7 tys. ha). Najważniejszym walorem krajobrazowym i głównym przedmiotem ochrony jest odcinek rzeki Drwęcy, która na całej swojej długości stanowi najdłuższy w Polsce rezerwat ichtiologiczny „Rzeka Drwęca”. Na przeważającej długości nurt rzeki jest wolny, jednak istnieją odcinki o większym spadku zwierciadła wody i większej prędkości przepływu. Dno jest przeważnie piaszczyste, występują odcinki o dnie żwirowatym z pojawiającymi się kamieniami. Ze względu na urozmaicony charakter rzeki jest ona ważnym korytarzem ekologicznym o znaczeniu nie tylko lokalnym, ale i krajowym. Należy ją traktować jako ekosystem przyrodniczy o znaczeniu ponadregionalnym.

Zgodnie z art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. *o samorządzie województwa* (Dz. U. z 2016 r. poz. 486) do wyłącznej właściwości Sejmiku Województwa należy podejmowanie uchwał w innych sprawach zastrzeżonych ustawami i statutem województwa do kompetencji Sejmiku Województwa. Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651, z późn. zm.) Sejmik Województwa wyznacza obszar chronionego krajobrazu, określa jego nazwę, położenie, sprawującego nadzór, ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów oraz zakazy właściwe dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części, wybrane spośród zakazów wymienionych w art. 24 ust. 1, wynikające z potrzeb jego ochrony.

Ze względu na zmianę przepisów ustawy *o ochronie przyrody* na skutek wejścia w życie ustawy z dnia 24 kwietnia 2015 r. *o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu* (Dz. U. z 2015 r. poz. 774, z późn. zm.) konieczne było dostosowanie do tych zmian zapisów Uchwały Nr VIII/205/15 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie *Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy* (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2015 r., poz. 2746). Niniejszy projekt uchwały łagodzi dotychczasowe przepisy m.in. poprzez umożliwienie budowy nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od innych niż rzeki cieków naturalnych, budowy nowych obiektów budowlanych zgodnie z ustaleniami wynikającymi z decyzji o warunkach zabudowy, likwidacji zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, na potrzeby wykonalności ustaleń ww. decyzji oraz usunięcia drzew lub krzewów w obrębie zadrzewienia, należących do gatunków obcych. Ponadto projekt utrzymuje dotychczasową możliwość lokalizowania obiektów budowlanych pod warunkiem zachowania minimalnej odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do budynków występujących na danej działce lub przylegających działkach budowlanych.

Należy zaznaczyć, że dotychczasowy akt prawny dotyczący Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy przedstawia jego zasięg za pomocą opisu przebiegu granic (załącznik nr 1) oraz topograficznej mapy sytuacyjnej (załącznik nr 2). Wspomniana mapa została opracowana w małej skali uniemożliwiającej szczegółową weryfikację granic zarówno w terenie, jak i na mapach ewidencyjnych oraz zawiera nieaktualne na moment powoływania OChK i obecny oznaczenie granic gmin. Dodatkowym utrudnieniem w ustaleniu zasięgu Obszaru są występujące między ww. załącznikami rozbieżności uniemożliwiające wskazanie w sposób jednoznaczny właściwej granicy a także użyte w opisach sformułowania budzące wątpliwości m.in. *granica prowadzi pomocną linią brzegową* lub *skrajem zadrzewienia* a zatem odnoszące się do elementów zmiennych, których szczegółowa identyfikacja w terenie jest obecnie niemożliwa. Tak nieprecyzyjne określenie granic Obszaru, wynikające m.in. z ograniczonego dostępu do odpowiednich narzędzi technicznych w okresie jego wyznaczania, w znacznym stopniu utrudnia zarządzanie tą formą ochrony przyrody.

Mając na uwadze powyższe trudności interpretacyjne uznano za konieczne wyznaczenie OChK zgodnie z obowiązującymi standardami. W tym celu przyjęto, że na potrzeby doprecyzowania i jednoznacznego wyznaczenia zasięgu Obszaru jego granica będzie prowadzona w miarę możliwości wzdłuż granic działek lub użytków ewidencyjnych z uwzględnieniem aktualnych na dzień ich wyznaczania granic właściwych miejscowo gmin i oddziałów leśnych. W sytuacji, kiedy opis z załącznika nr 1 określa granicę OChK jako drogę lub tor kolejowy elementy te uznano za graniczne, nie uwzględniając ich powierzchni w Obszarze.

